

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО
Факультет права, публічного управління та адміністрування
Кафедра публічно-правових дисциплін

КУРСОВА РОБОТА

з Конституційних засад публічної влади в Україні

на тему:

**«ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ, ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ,
ПОВНОВАЖЕННЯ ТА НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ»**

Здобувача ступеня вищої освіти магістра,
Групи МАП, спеціальності 081 Право
Карпини Юлії Сергіївни

Керівник: доктор юридичних наук, професор
Опольська Н.М.

Національна шкала _____
Кількість балів: _____ Оцінка ECTS _____

Члени комісії:

_____	(____Мельничук О.Ф.____)
Підпис	Прізвище та ініціали
_____	(_Остапенко О.Є.____)
Підпис	Прізвище та ініціали

Вінниця – 2022

ВСТУП

Статус глави держави найбільш чітко відображає відмінності форм правління. Організація державної влади у президентській, парламентарній та змішаних республіках втілює альтернативні доктринальні підходи до визначення функціональної природи президента.

Компетенція глави держави, що історично склалася, охоплювала, насамперед, такі сфери її діяльності, як представництво держави в цілому, керівництво збройними силами та системою виконавчої влади. Однак у процесі становлення та розвитку сучасної демократичної держави відбулося суттєве функціональне та структурне дистанціювання його глави - як монарха, так і президента - від виконавчої влади.

Згадана тенденція у розвитку інституту глави держави найвиразніше простежується у країнах із парламентарною формою правління.

Цілком особливе співвідношення президента з виконавчою владою характеризує змішану республіканську форму правління. І лише у президентській республіці президента можна ототожнити з виконавчою владою.

Україна, як держава з змішаною формою правління: парламентсько-президентською, президентсько-парламентською а потім знову парламентсько - президентською декілька разів протягом останніх 30 років змінювала функції президента, тому тема курсової роботи є актуальною на даний час.

Світова практика свідчить, що для стабільності конституційного ладу, узгодженого функціонування державного механізму, вищого представництва в міжнародних відносинах інститут глави держави є об'єктивно необхідним. Тому президент як глава держави у сучасних республіках наділяється, як правило, широкими повноваженнями у сфері взаємовідносин із законодавчою, виконавчою та судовою владою, є своєрідним арбітром між ними, символом єдності держави, офіційним представником держави. Глава держави покликаний забезпечувати функціонування державних структур у режимі консенсусу і злагоди, спрямовувати зусилля різних гілок влади на розв'язання актуальних проблем країни.

Саме в такому аспекті закріплені, зокрема, повноваження Президента України, який згідно з Конституцією України (ст. 102) є також гарантом державного суверенітету і територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Президент України займає особливе місце в системі органів державної влади і не належить виключно до жодної з гілок державної влади, про які йдеться у ст. 6 Конституції. Він отримує свої повноваження безпосередньо від народу, оскільки обирається громадянами України на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на п'ять років.

Метою роботи є розкриття принципів діяльності та повноважень президента, проблем та перспектив покращення його діяльності. Відповідно до мети автор визначила **такі завдання**:

- висвітлити поняття та значення інституту президентства для країни;
- розкрити розвиток статусу президента згідно до законодавства України;
- визначити проблеми діяльності президента в Україні та перспективні напрямки їх вирішення.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають з приводу набуття та позбавлення статусу президентом країни.

Предметом дослідження є поняття, принципи діяльності, повноваження та напрями вдосконалення реалізації Президента України.

В роботі використані метод формально-юридичного аналізу, порівняльно-правовий метод, соціологічний, а також теоретичні (аналіз, синтез, класифікація, систематизація, зіставлення, класифікація наукових джерел інформації) та емпіричні(порівняння, спостереження, узагальнення).

Структура роботи обумовлена її темою та метою. Це вступ, три розділи, висновки та список використаних джерел.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Базір А. Правовий статус Президента : URL: <http://pravo-znaty.org.ua/v-ukrayini-na-kozhnomu-krotsi-organi-vladi-porushuyut-konstitutsiyu/>
2. Коломоець Т. О. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2011. 576 с.
3. Конституція Сполучених Штатів Америки. Тіндалл Д. Б. Історія Америки. пер. з англійської: Людмила Притула, Галина Сташків, Олександра Щур. Львів: Літопис, 2010. С. 848–859.
4. Мороз О. О. Наукові засади законотворчого процесу в Україні. *Правова держава: Щорічн. наук. пр. мол. вчен.* Київ, 1999. Вип. 2.210с.
5. Нова влада: виклики модернізації. ред. кол.: Ігор Бураковський (голов, ред.) та ін. Київ: КІС : Консорціум незалежних експертів, 2011. 259 с.
6. Пігенко В. Право вето: деякі зауваження щодо інституційної політики в Україні. *Вісник програми сприяння парламентам України*. 1999. №5. С.42-47р.
7. Погорєлова З. О. Законодавчий процес в Україні: проблеми теорії і практики. Київ, 2004.173 с.
8. Політична система для України: історичний досвід і виклики сучасності/О.Г. Гаркуша, С.О. Біла, В.Ф. Верстюк та ін.; В.М. Литвин та ін. (ред. кол). Київ: Ніка-Центр, 2008. 988 с.
9. Політична система сучасної України: особливості становлення, тенденції розвитку. І.Ф. Курас, Ф.М. Рудич, Р.В. Балабан та ін. Київ: Парламентське видавництво, 1998. 350 с.
10. Принцип верховенства права у діяльності держави та в адміністративному праві. Відп. ред. В. Б. Авер'янов. Київ: Конус-Ю, 2008. 314 с.
11. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>

12. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: Закон України від 11.09.2003 № 1160-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1160-15>
13. Проблеми конституційного транзиту в Україні. за ред. В. М. Яблонського, С.О. Янішевського. Київ: НІСД, 2011. 52 с.
14. Регламент Верховної Ради України. Офіційне вид. Київ: Парламентське вид-во, 2021. 32 с.
15. Фрицький О. Конституційне право України: Підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2006. 512 с.
16. Шаповал В. М. Конституційне право зарубіжних країн: Підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2006. 496 с.
17. Шаповал В. М. Конституція і виконавча влада. Київ: Юрінком Інтер, 2004. 80 с.
18. Шафарчук Олена. Президент України як суб'єкт відповідальності: окремі проблемні аспекти. URL: <http://naub.ua.edu.ua/2013/prezydent-ukrajiny-yak-subject-vidpovidalnosti-okremi-problemni-aspekty/>